

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. III. Beneficentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

secu-
LUM SPI-
RITUA-
LE.
Ibid. 13.

dilexistis. Et rursus: *In hoc cognoscant omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.* Tuigitur omnes homines, etiam inimicos & adversantes, sinceram charitate dilige, tamquam fratres vel sorores, eundem Patrem caelestem, eundem Creatorem & Redemptorem tecum habentes.

2.
Tamquam
imagines
Dei.

Expende apud te, quam illi praestantes sint creaturae, utpote nobilissimam Dei imagine secundum animam insignitae, & aeternae beatitudinis capaces: atque haec consideratio te incitet, ut eos amore & honore prosequaris. Deus enim solos Angelicos spiritus & homines ad imaginem similitudinemque suam fecit, dans eis rationem & intellectum: quam quidem admiranda dignitate, ipsi ceteras creaturas omnes longe antecellunt.

3.
Corpus
deforme
animam
sape habet
pulcherrimam;
ideo a di-
scipline
non ex-
cludatur

* Quando vides hominem deformem vel morbidum, non ob hanc deformitatem eum minus diligas, nec in consideratione corruptibilis mortalisque carnis sistas, sed ad considerandam immortalis animae pulchritudinem te transferas. Tanta enim est elegantia & formositas animae rationalis, quam peccatorum sordes non deturpant, ut si tu eam clarius cernere posses, vix scires praer admiratione & gaudio ubinam esses.

* Haec
citata
videbis
apud tu-
docum
Lorichii
um de
Cura
corpore
ris, cap.

2.

Vera pulchritudo est spiritualis, & mentis oculo conspicitur. Homo facie teter, sed iustus, omnino praerferri debet homini qui

carne quidem formosus, sed vita & conversatione iniquus est: revera enim ille isto pulchrior est. Ceterum corpus hominis iustum quod modò deforme vel etiam a spectu horrendum est, resurget aliquando pulcherrimum atque gloriosum. Ergo dilige quemlibet hominem veram charitate, sicut praecipit Deus.

nequam
formoso
est longe
amabili-
or.

§. II. GESTUS.

Non praer te feras coram aliis vultum nimis severum, nec torvo aut amaro sis animo: sed transformatus in affectum bonitatis, praerbe te singulis quibusque dulcem corde, benevolum, favorabilem ac paratum. Quod si iram & indignatione citò permoveris exasperarisque, aut sentis te amarulentum adversus aliquem, non consentias huiusmodi vitio, sed reprime, mitiga & extingue illud quantum potes, dolens quod cor tuum adhuc sit tam acerbum.

1.
Ne sis er-
ga alios
torvus,
nec vul-
tuosus.

Humilia te ipsum, & Dei auxilium implora. Ubi is abundanter infuderit in te charitatis dulcorum, non jam ita amarulentus eris. Plerumque permittit Deus, ut etiam electi amici sui proniores sint ad iram, quò se ipsos penitus cognoscant, atque in humilitate melius contineant.

2.
Pete à
Deo man-
suetudinem.

§. III. BENEFICENTIA.

Adsis promptam voluntate his qui tua opera indigent. Atque illis potissimum qui te oderunt vel divexant, cor, faciem & verba amabilia exhibeto: ipsisque (dum res exigit) benefacito, & pro eis

1.
Omnibus
prompte
benefaci-
endum,
maxime
inimicis

Gg 2

pre-

SPRECU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.
Math. 5

preces ad Deum fideliter fundito: quemadmodū ipse Christus monet, dicens: *Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos, & orate pro persecutibus & calumniantibus vos.*

2.
Egeni,
in qua-
vis aru-
mna

Erga quoslibet tentatos, afflictos & necessitate aliquā pressos, gere viscera misericordiæ plena. *Ærumnas egenorum hilariter elemosynis releva pro modulo facultatum tuarum. Crede te dare Christo quod das pauperi.*

3.
Anima-
bus, in
Purgato-
rio;

Mitte etiam fidelibus animabus quæ in pœnis Purgatorii adhuc detinentur, spirituales elemosynas, orans devota mente pro illis. Quidquid pro earum absolutione & refrigerio piè feceris, Christus, qui illas ardentè diligit, id ita accipiet, quasi tu ad ipsum in carcere positum venisses, eumque inde liberare sategisses. Nam illæ ad Corpus Christi mysticum pertinent, & Christus in Evangelio asserit sibi præstari quod membris suis præstatur.

Unde & ait: *In carcere eram, & venistis ad me.*

§. IV. BENEVOLENTIA.

1.
Omnibus
bene op-
tandum
& pro-
eandem.

Omnium salutem magnoperè desidera, nec tibi levis iactura videatur, si pereat unica anima rationalis: quæ (cū sit imagine DEI insignita) excellentior est & pluris fieri debet, quàm totus hic mundus visibilis. Nos omnes sumus membra unius corporis, cujus caput est Christus. Non igitur optes nec velis alicui malum, neque cuiquam invidias: sed de

Eph. 4.
5.

bono alterius gaude. Nemini scienter injuriam inferas. Neminem imprudenter conturbes aut contristes. Nemini quidquam facile exprobes. Cum omnibus pacem (quantum in te est) habeto.

Si fortè inter te & alterum exortum fuerit dissidium vel rixa aliqua gravior, mox de reconciliatione sollicitus esto, & fac quod tui officii est, tamquam humilis & verus servus Christi. Quin & alios inter se dissidentes ad tranquillitatem & concordiam revocare stude, pià oratione ad Deum fusâ, aut etiam alio modo congruenti.

Neminem cum dedignatione asperneris aut contemnas: id enim sanctæ humilitati & charitati valdè contrarium est. De nullius adhuc viventis salute penitus desperes: quia qui modò per-versus est, potest mox Dei gratia bonus effici. Pons divinæ misericordiæ nondum est dejectus, sed adhuc securum præstat transitum his qui respiscunt.

§. V. COMPASSIO.

Sicut afflictis, ita & peccantibus piam cōpationem atq; commiserationem exhibeto. Ingemisce propter ignorantiam & cæcitatē humanam. Veniat tibi in mentem, quanta sit & diaboli tentantis malignitas atque infestatio, & hominis tentati infirmitas atque corruptio. Extenua culpas aliorum, eosque excusa quantum convenienter potes: sed de his